ఈ వారం కథ

బర్బరీకుడు

యెవరూ లేని వొక అర్థరాత్రి బృందావనంలో తమాలవృక్షం కింద యుద్ధ వ్యాయామం చేస్తున్న శ్రీకృష్ణుడు యెక్కడినుంచో వినవచ్చిన వేణుగానం విని నివ్వెరపోయాడు యీ భూమి మీద నన్ను మించిన విద్వాంసుడెవడు అని కలవరపడిపోయాడు ఆ సమయంలో శ్రీకృష్ణుడివొంటిమీద వుడుపులూ ఆభరణాలు యేమీ లేవు వొక్క కౌపీనం తప్ప వొళ్ళు కండలు తిరిగి వుంది చెమట కారుతోంది గాలిలోంచి దూకుతున్న ఆ సంగీతానికి వొళ్ళంతా కంపిస్తోంది యిక నిగ్రహించుకోలేక ఆ మురళీరవం దిక్కుగా వాయువేగంతో దూసుకు వెళ్ళాడు సరతో కుతూహలంతో

వొక యెత్తయిన జలపాత మూలంలో యెత్తుగా కూచొని వొక కారు నలుపు మనిషి పిల్లనగ్రోవి వూదుతూ కనిపించాడు ఆ దృశ్యాన్ని సోగనల్లని శ్రీకృష్ణుడు కిందినంచి తల విగిడ్చి చూశాడు వ్యాయామంతో చేవదేరిన శ్రీకృష్ణుడు చెట్ల వూడలతో వూగి కొమ్మలపై గెంతి కొండ చరియలపైకి పాకి రెప్పపాటులో అతడి ముందు ప్రత్యక్షమయ్యాడు ఆ మనిషి కళ్ళు మూసుకుని తన్మయంగా వున్నాడు శ్రీకృష్ణుడు కొంచెం ముందుకు వెళ్ళి వెంట్రుకవాసి ఆ వెదురుబొంగును జరిపాడు అంతే స్వరస్థానం గాడిలో పడింది శ్రీకృష్ణుడి సమ్మోహన గానానికి అది దీటు పలికింది

దీంతో ఆ నల్లటి మనిషి వులిక్కిపడి కళ్ళు తెరిచాడు యెదురుగా కౌపీన ధారుడైన మల్లయోధుడిని చూశాడు కిష్ట పరమాత్మా అని కాళ్ళమీద పడిపోయాడు నేను తెలుసా అని కంగు తిన్నాడు శ్రీకృష్ణుడు నా విద్యని దిద్దేది నువ్వుగాక యింకెవురు సామీ నా యీ అవతారం చూసిన అన్యుడివి నువ్వొక్కడివే ధన్యుడివి

నువ్వు నగా నట్రా కప్పి వొళ్ళు దాపెట్టుకుంటావు దిష్టి తగులుద్దని భలే దొంగవు నువ్వు అని మహాయోద్ధవలె వున్న శ్రీకృష్ణుడిని ఆపాదమస్తకం ఆనందంగా చూశాడు ఆ మనిషి

యెట్లా నేర్చుకున్నావు అని అడిగాడు శ్రీకృష్ణుడు

నిన్ను చూసే అన్నాడు ఆ మనిషి

ఈ నాటితో యీ విద్యలో పరిపూర్ణుడివయ్యావు యింకేమైనా విద్యలు తెలుసా నీకు అని అడిగాడు శ్రీకృష్ణుడు ఆ మనిషి వొక్క గంతులో వొక చెట్టు కింద నుంచి విల్లూ అంబులపొదీ శూలమూ గదా కత్తీ తీసుకొచ్చి శ్రీకృష్ణుడి ముందు పడేసి యే విద్య సామీ అన్నాడు నీ యిష్టం అన్నాడు శ్రీకృష్ణుడు

అతడు విల్లుకు బాణం యెక్కుపెట్టి అప్పడే ఆకాశంలో మెరిసిన మెరుపును కొట్టాడు అది రాలి శ్రీకృష్ణుడి ముందు పడింది కిందపడిన మెరుపును శూలానికి గుచ్చి మబ్బుల మధ్యకు విసిరేశాడు యిదంతా మెరుపువేగంతో జరిగిపోయింది

శ్రీకృష్ణుడు భావరహితంగా చూస్తున్నాడు

అతడు కత్తీ గదా చేతబట్టి కిందకు పద సామీ గదా యుద్ధం చూపిస్తా అన్నాడు అతడు ముందుండి దారిచేస్తూ జలపాతం కింద నుంచి శ్రీకృష్ణుడిని మైదానం మీదకి తీసుకొచ్చాడు

అతడు గద పట్టుకుని అట్టా యెదురుగా వుండొద్దు సామీ నా పక్కకి రా అని శ్రీకృష్ణుడిని పక్కకు లాక్కున్నాడు అతడు గద పైకి లేపేసరికి ఆ మహారణ్యంలోని చెట్లన్నీ వొక్కసారిగా వెనక్కివాలాయి

శ్రీకృష్ణుడు నేలకు కాళ్ళని బలంగా వూని– మనం తడవలేదే జలపాతం కింది నుంచి వొచ్చినా అని బయటికే అడిగేశాడు శ్రీకృష్ణుడు ఆశ్చర్యాన్ని ప్రదర్శించడం యిదే తొలి

నా చేతిలో కత్తి వుంది గదా సామీ అని జవాబు చెబుతూనే అతడు గదను నేలకేసి కొట్టాడు భూమి కంపించి రెండుగా చీలిపోయింది

శ్రీకృష్ణుడు అప్పుడడిగాడు నువ్వెవరివీ అని

బర్బరీకుడు అంటారు సామీ నన్ను

నిన్ను కన్నవారెవరు

మా యమ్మ జగ్గి మా అయ్య భీమసేన మహారాజు ఆయన్ని మా యమ్మ వొక్కసారే చూపిందంట నేనూ చూశ్నా మేను మా నాయన మాదిరిగా గదాయుద్ధం చెయ్యాలని మా యమ్మ తపన మా పెదనాయన మాదిరిగా శూలం తిప్పడం మా చిన్నాయనల మాదిరిగా బాణాలు వెయ్యడం కత్తులు తిప్పడం నేర్చుకోమని వొకటే పోరుపెట్టేది సామీ మా యమ్మ అన్నీ నేర్పి చూపించినా అయినా కిష్టయ్యా మాదిరిగా పిల్లంగట్టి వూదాల అని వొకటే రంపు యీ రోజుకి అదీ అయ్యింది సామీ యీ కత మా యమ్మకి చెప్పాల

నా పాటకి నువ్వే దిగొచ్చినావని యింక దాని యిచ్చులకి మనం పట్టలేం అన్నాడు బర్బరీకుడు

ఆ కనపడే గూడెంలో మా యిల్లు అని చూపించాడు మా యింటికి రా సామీ అన్నాడు

మళ్ళీ వస్తా నిన్ను చూసి నా కడుపు నిండిపోయింది నీ తల్లి ధన్యురాలు అని సెలవు తీసుకుని వెళ్ళబోయాడు శ్రీకృష్ణుడు

వుండు కిష్టపరమాత్మా అని రెప్పపాటులో అదృశ్యమై రెప్పపాటులో ప్రత్యక్షమయ్యాడు బర్బరీకుడు క్షణం కిందట కొండచరియకు వేలాడుతున్న తేనెపట్టు యిప్పుడు బర్బరీకుడి చేతిలో వుంది

తీసుకోసామీ అని శ్రీకృష్ణుడికి యిచ్చాడు

శ్రీకృష్ణుడు తీసుకోలేదు

సమయం వచ్చినప్పుడు నాకు కావాల్సింది నేనే నిన్ను అడిగి తీసుకుంటాను అన్నాడు

యిట్లా వుండగా తాను చక్రవర్తి కావాలనీ సంధి వద్దనీ యుద్ధానికే సిద్ధం చెయ్యమనీ ధర్మరాజు మనసులో మర్మాన్ని శ్రీకృష్ణుడికి చెప్పడం ఆ ప్రకారం శ్రీకృష్ణుడు రాయబారానికి వెళ్ళినట్టు వెళ్ళి యుద్ధం జరిగేటట్టు చేయడం అయింది

ఆ మరుసటిరోజు బర్బరీకుడు పాండవుల దగ్గరికి వెళ్ళాడు నేను కౌరవులను వోడిస్తాను నా వల్ల కాకపోతే మీరు వెళుదురుగాని అన్నాడు

అప్పుడు శ్రీకృష్ణుడు రహస్య సమాలోచన చేశాడు ఆ సమావేశంలో శ్రీకృష్ణుడూ పాండవులూ వొక బ్రాహ్మడూ వున్నారు

వీరబలితో యుద్ధం మొదలవ్వాలి అప్పడే మనకు జయం అని బ్రాహ్మడు చెప్పాడు అందుకు ముగ్గురు మాత్రమే అర్హులు అన్నాడు

ఆ ముగ్గురూ యెవరు అని అందరూ అడిగారు

వొకటి శ్రీకృష్ణుడు

ఆ మాట వినగానే పాండవులు దిగ్గున లేచి అయితే మాకీ యుద్ధమే వొద్దు పొమ్మన్నారు

రెండు అర్జునుడు

యీ మాట వినగానే యింకేం యుద్ధం అన్నారు

మూడు బర్బరీకుడు

యీ పేరు వినగానే భీముడు నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో వాలిపోయిన తలతో శ్రీకృష్ణుణ్ణి చూసి క్రూరంగా నవ్వి యేడ్చి మీ యిష్టం అని రెండు చేతులతో ముఖం కప్పకుని బయటికి వొణుకుతూ వెళ్ళిపోయాడు

తాను అడిగిన దానికి పాండవులేమి చెబుతారో అని బయట కాచుకుని వున్న బర్బరీకుడికి తనను వీరబలికి సిద్ధం చేసిన సంగతి తెలిసింది

నేను సిద్ధమే నాతోనే యుద్ధం మొదలవడం కంటే నా కింకేం కావాలి అన్నాడు బర్బరీకుడు

నేను వెనక్కి వెళ్ళడానికి రాలేదు కానీ కిష్టపరమాత్ముడితో వొక మాట మాట్లాడాల అన్నాడు

సర్వాలంకార శోభితుడు శ్రీకృష్ణుడు ఆదరంతో బర్బరీకుడిని యేకాంత మందిరానికి తీసుకెళ్ళాడు

అక్కడ వాళ్ళిద్దరే వున్నారు

కిష్టపరమాత్మా అంతా నిజమే చెప్పాల అన్నాడు బర్బరీకుడు

అంతా నిజమే చెబుతానని శ్రీకృష్ణుడు మన స్సాక్షిగా ప్రమాణం చేశాడు

బర్బరీకుడు– రాజ్యం యెవరిది

శ్రీకృష్ణుడు– క్షత్రియులది

బర్బరీకుడు– రాజ్యం యెవరికి

శ్రీకృష్ణుడు– క్షత్రియులకి

బర్బరీకుడు– యీ రాజ్యానికి మేం యేమవుతాం

శ్రీకృష్ణుడు– బలి పశువులు

బర్బరీకుడు– యీ రాజ్యంవల్ల మా కెప్పడు సుఖం

శ్రీకృష్ణుడు– రాజ్యం మిదయినప్పడు

బర్బరీకుడు– రాజ్యం మాదెప్పడవుతుంది

శ్రీకృష్ణుడు– క్షత్రియులు మరణించినప్పడు

బర్బరీకుడు– క్షత్రియులు యెట్లా మరణిస్తారు

శ్రీకృష్ణుడు– మీరు చంపినప్పడు

బర్బరీకుడు– ఆ రోజెప్పడు

శ్రీకృష్ణుడు– తెలీదు

బర్బరీకుడు– నా తండ్రి భీమసేనుడు నేను క్షత్రియుడిని కానా

శ్రీకృష్ణుడు– అది భీమసేనుడి మగతనాన్ని తెలుపుతుంది గాని నీ కులాన్ని కాదు

బర్బరీకుడు– నన్నెందుకు బలి యిస్తున్నారు

శ్రీకృష్ణుడు– మా యుద్ధ వేదిక క్షత్రియ పరాక్రమ ప్రదర్శన కోసమే గాని నీలాంటి వారికి కాదు క్షత్రియుడిని నువ్వు అతిక్రమించావు

బర్బరీకుడు– వీరహనుమాను కూడా మూలవాసే కదా అతడికెందుకు మరి పతాక మర్యాద

శ్రీకృష్ణుడు– అతడు క్షత్రియులకు బంటు

పరమాత్మా నా కిప్పడు జ్ఞానం కలిగింది కానీ ఆడిన మాట తప్పను నేను యుద్ధం చేయాలని వచ్చాను అది దక్కలేదు నేను యుద్ధం చూడాలి వీరబలి తర్వాత నా తలకు ప్రాణం వుండాలి నా తల ఆకాశం నుంచి యుద్ధం అంతా చూడాలి నాకు వరమివ్వు అన్నాడు బర్బరీకుడు ఆ ప్రకారం శ్రీకృష్ణుడు వరమిచ్చాడు

బర్బరీకుడి బలితో యుద్ధం మొదలయ్యింది

కురు పాండవ సంగ్రామం ముగిసింది

మోసం అని బర్బరీకుడి తల మూలుగుతూ ఆకాశం నుంచి రాలిపోయింది

ముసలం పుట్టి యదువంశం నాశనమైన తర్వాత ద్వారక చెంత అడవిలో వైరాగ్యంతో విశ్రమించిన శ్రీకృష్ణుడిని మృగమని భావించి అతడి పాదాన్ని వొక కారు నలుపువాడు బాణంతో కొట్టాడు

నేనని తెలిసి బాణం వేశావా తెలియక వేశావా అని అడిగాడు శ్రీకృష్ణుడు

తెలియక వేశాను సామీ అన్నాడు అతడు

తెలిసి వేసేదెప్పడు నువ్వు అని శ్రీకృష్ణుడు కన్నుమూశాడు